

At sygdommen skal være livstruende og uhelbredelig, indebærer efter forslaget i stedet alene, at der skal være tale om en sygdom, der – uanset rettidig, sædvanlig lægelig behandling – med overvejende sandsynlighed medfører døden for personer, der smittes med sygdommen. Selv om der således ikke længere stilles krav om, at døden indtræder inden for et nærmere bestemt tidsrum, må det dog kræves, at den forventede levetid som følge af smitten med sygdommen for et flertal af de smittede bliver mærkbart reduceret.

Ved vurderingen af, hvor stor en reduktion af den forventede levetid der ved justitsministeren og sundhedsministerens vurdering efter den foreslåede bestemmelse skal stilles krav om, vil det kunne indgå, om sygdommen – uanset et langt sygdomsforløb – medfører en alvorlig forringelse af smittede personers livsførelse, herunder funktionsevne, f.eks. på grund af den svækkelse, sygdommen i sig selv medfører, eller på grund af alvorlige bivirkninger ved den behandling, som en person på grund af smitten eller sygdommen modtager.

Svarende til den nugældende bestemmelse i straffelovens § 252, stk. 2, forudsættes det, at sygdomme, som – hvis de undergives rettidig, sædvanlig lægelig behandling – almindeligvis kan helbredes, ikke omfattes af bestemmelsen. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring på dette punkt.

Bestemmelsen er ikke begrænset til hiv/aids (humant immundefekt virus) »acquired immune deficiency syndrome« = erhvervet immundefekt syndrom), men for tiden er det alene denne sygdom, der opfylder betingelserne for at være omfattet af bestemmelsen. Afgørende i den forbindelse er, om sygdommen er livstruende og uhelbredelig. Også andre livstruende og uhelbredelige sygdomme, der overføres ved smitte, kan således efter omstændighederne ved fremtidige ændringer af den bekendtgørelse, der skal udstedes, blive omfattet af straffelovens § 252, stk. 2.

3. Bistandsadvokater

3.1. Gældende ret

Efter retsplejelovens § 741 a, stk. 1, skal retten ved alle voldsforbrydelser og seksualforbrydelser efter anmodning beskikke en bistandsadvokat for den forurettede.

Efter bestemmelsen kan retten dog afslå at beskikke en bistandsadvokat, hvis lovovertrædelsen er af mindre alvorlig karakter, og advokatbistand må anses for åbenbart unødvendigt. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis der er tale om værtshusklammeri, hvor der ikke er opstået skade, eller en blufærdighedskrænkelse,

hvor offeret nok kan være ilde berørt, men ikke har været udsat for en væsentlig krænkelse, jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, s. 3171.

Bistandsadvokatens rolle er bl.a. at støtte ofret under afhøringen hos politiet og i retten og yde bistand ved opgørelsen af eventuelle erstatningskrav.

Bistandsadvokaten har således adgang til at overvære afhøringen af den forurettede både hos politiet og i retten og ret til at stille yderligere spørgsmål til den forurettede. Advokaten skal underrettes om tidspunktet for afhøringer og retsmøder, jf. retsplejelovens § 741 c, stk. 1.

Bistandsadvokater har også adgang til at gøre sig bekendt med den forurettedes forklaring til politirapport. Når der er rejst tiltalte i sagen, har advokaten tillige adgang til at gøre sig bekendt med det øvrige materiale i sagen, som politiet har tilvejebragt, jf. 741 c, stk. 2.

Retsplejeloven indeholder i øvrigt ikke en nærmere regulering af den beskikkede advokats processuelle stilling i retten. Det er imidlertid i forarbejderne til bestemmelsen forudsat, at bistandsadvokaten ikke bør kunne virke som en yderligere anklager under sagen, og advokaten har derfor ikke adgang til at udtale sig om skyldsspørgsmålet og strafudmålingen.

Derimod fremgår det af forarbejderne, at det vil være rimeligt at give bistandsadvokaten adgang til at udtale sig om en række spørgsmål, f.eks. såfremt der opstår spørgsmål om at behandle sagen for lukkede døre, om afhøring af den forurettede uden tiltaltes tilstedeværelse eller lignende. Er der spørgsmål om erstatning til den forurettede, varetager advokaten ofrets interesser i forbindelse med erstatningens opgørelse.

3.2. Justitsministeriets overvejelser

Som nævnt ovenfor skal retten ved alle seksualforbrydelser og voldsforbrydelser beskikke en bistandsadvokat for den forurettede, hvis den pågældende begærer det.

Baggrunden herfor er bl.a., at der af psykologiske og praktiske grunde kan være behov for, at den forurettede får bistand til opgørelse af et eventuelt erstatningskrav, således at erstatningsopgørelsen og udbetalingen ikke trækker længere ud end nødvendigt. Endvidere kan det for nogle forurettede være af stor betydning at blive forberedt på afhøringen i retten, herunder navnlig at blive gjort bekendt med mulighederne for at få afhøringerne gennemført uden tiltaltes tilstedeværelse og/eller med dørlukning eller referat/navneforbud, jf. betænkning nr. 1102/1987 om den forurettedes stilling i voldtægts- og voldsager, s. 159-160.